

[Pelle Voigt]

slørende debat, fordi den meget præcist har sat fingeren på den brede enighed om dansk forsvarspolitik. Den har nemlig stillet et spørgsmål om, hvad der egentlig er indholdet af denne enighed, når alt kommer til alt.

Jeg har forstået på både ordføreren fra Socialdemokratiet og på ordføreren fra Det Radikale Venstre, at man indholdsmæssigt er dybt enig i den dagsorden, SF har fremsat. Det har miljøministeren også tidligere givet udtryk for, ligesom den socialdemokratiske gruppeformand allerede for længe siden har understreget, at det er synspunkter, som Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF står sammen om.

Jeg mener, at hele spørgsmålet om miljøindsatsen i det østeuropæiske område er af stor betydning, og det var faktisk også et reelt bredt flertal i dette Folketing, der vedtog en dagsorden den 26. oktober 1989, hvor man bl.a. talte for en kraftigt forøget økonomisk indsats til støtte for omstruktureringer og en mere bæredygtig udvikling i Østeuropa og Sovjetunionen. Hr. Hans Hækkerup har tidligere henvist til Socialdemokratiets forslag.

Der er fremsat forslag i EF, og der er fremsat forslag af svenskerne til en indsats på dette område. Naturligvis kan hele denne indsats ikke her og nu finansieres af forsvarsudgifter. Det kan da også være, at de nedskæringer af forsvarsudgifterne, der skal til, kan og skal bruges til andre ting, men for SF er den sikkerhedspolitiske sammenhæng mellem nedrustning, økonomisk og økologisk udvikling indlysende og uafviselig. Vi forstår, at det er den også for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og derfor imødeser vi naturligvis med spænding den afstemning, som skal finde sted senere i dag.

Der er diskuteret meget om CFE-forhandlingernes afslutning, og det vil for enhver, der kan læse, fremgå ganske tydeligt, at SF's dagsorden åbner den mulighed, at der ikke foretages egentlige nedskæringer før efter CFE-aftalens afslutning, hvis et flertal af partierne i Tinget måtte ønske det. Det er en ganske klar mulighed, selv om vi helst ser disse nedskæringer foretaget så hurtigt som muligt.

Jeg vil gerne vende mig mod dem, som har talt imod ensidige nedskæringer. Hvad betyder egentlig det begreb? I 1988-89 gennemførte Sovjetunionen kolossale nedskæringer af sit militær. Man trak sin tankdivision tilbage fra

DDR, en fra Ungarn, en fra Tjekkoslovakiet, og man må inden længe forvente, at Sovjetunionen helt forlader disse lande militært.

I vort nærområde skar DDR 10 pct. ned i sit forsvarsbudget. Polen skar 4 pct. ned i sit forsvarsbudget. Tjekkoslovakiet skar 15 pct. ned i sit forsvarsbudget. Ungarn skar 17 pct. ned i sit forsvarsbudget. Hvad er så det ensidige i at foretage et dansk nedrustningsskridt? Det er uforståeligt for os i lyset af den kraftige ensidige nedskæring, som indtil nu faktisk er sket på Warszawapagtsiden med den følge, som jeg tidligere har været inde på, at Warszawapagten i praksis kan siges ikke at eksistere længere militært.

Det har været en populær øvelse i debatten i dag dels at tale om profeter og dels at henvise til Forsvarskommissionens beretning.

Jeg vil da også meget gerne henvise til mindretalsudtalelsen i Forsvarskommissionens beretning, der egentlig på mange måder forekommer mig at have været nærmest profetisk – også set i lyset af den diskussion, vi har haft i dag.

Det hedder nemlig her, at kommissionsflertallets beretning om forsvarets sammensætning og forudsætninger i perioden efter 1991 ikke virker troværdig. Jeg citerer:

»Der bygges på trusselsbillede og tankegods fra den kolde krig, fordi man ikke har andre, og konklusionen synes at være, at hovedstrukturen i dansk alliance-, forstærknings- og forsvarspolitik i øvrigt kan fortsætte uændret, om end lidt mere strømlinet og rationel. Denne opfattelse har ikke dækning i virkeligheden. Derfor kommer et andet organ også senere til at tage de hovedopgaver op, som kommissionen ikke fik løst.

Det gælder spørgsmål som: Hvordan forholder vi os, når blokkene forsvinder og nye samarbejdsstrukturer vokser frem i Europa over resterne af jerntæppet? Hvad stiller vi i mellemtiden op med NATO's politik og omdannelse fra en militær til en politisk organisation? Hvordan kan det danske forsvar nedskæres og midler overføres til andre sikkerhedspolitiske formål og fra hvornår? Hvordan kan det danske forsvar omstilles i defensiv retning og gradvis omdannes i retning af opgaveløsning for det civile samfund og for internationale organer som f.eks. De Forenede Nationer? Hvordan kan forsvaret gøres nedrustningsdueligt?«

Og mindretalsbetænkningen fortsætter: